

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 21. marca 2013*

„Telekomunikačné služby — Smernica 2002/20/ES — Články 3 a 12 až 14 — Práva na používanie rádiových frekvencií — Poplatky za práva na používanie rádiových frekvencií — Jednorazové poplatky za priznanie a predĺženie platnosti práv na používanie rádiových frekvencií — Metóda výpočtu — Zmeny existujúcich práv“

Vo veci C-375/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour constitutionnelle (Belgicko) zo 16. júna 2011 a doručený Súdnemu dvoru 15. júla 2011, ktorý súvisí s konaním:

Belgacom SA,

Mobistar SA,

KPN Group Belgium SA

proti

Belgickému kráľovstvu,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory L. Bay Larsen, sudcovia J.-C. Bonichot, C. Toader a A. Prechal a E. Jarašiūnas (spravodajca),

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: R. Şereş, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. júna 2012,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Belgacom SA, v zastúpení: N. Cahen a I. Mathy, avocates,

— Mobistar SA, v zastúpení: V. Vanden Acker, avocate,

— KPN Group Belgium SA, v zastúpení: A. Verheyden a K. Stas, avocats,

* Jazyk konania: francúzština.

- belgická vláda, v zastúpení: T. Materne a M. Jacobs, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Lagasse, avocat,
 - cyperská vláda, v zastúpení: D. Kalli, splnomocnená zástupkyňa,
 - litovská vláda, v zastúpení: D. Kriauciūnas a A. Svinkūnaitė, splnomocnení zástupcovia,
 - holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels a C. Schillemans, splnomocnené zástupkyne,
 - Európska komisia, v zastúpení: C. Vrignon, L. Nicolae a G. Braun, splnomocnení zástupcovia,
- po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 25. októbra 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 3 a 12 až 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (smernica o povolení) (Ú. v. ES L 108, s. 21; Mím. vyd. 13/029, s. 337).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Belgacom SA (ďalej len „Belgacom“), Mobistar SA (ďalej len „Mobistar“) a KPN Group Belgium SA (ďalej len „KPN Group Belgium“) na jednej strane a Belgickým kráľovstvom na druhej strane vo veci súladu poplatkov, ktoré sú títo mobilní telefónni operátori povinní platiť podľa článkov 2 a 3 zákona z 15. marca 2010 (*Moniteur belge* z 25. marca 2010, s. 18 849, ďalej len „zákon z 15. marca 2010“), ktorým sa mení a dopĺňa článok 30 zákona z 13. júna 2005 o elektronických komunikáciách (*Moniteur belge* z 20. júna 2005, s. 28 070, ďalej len „zákon z 13. júna 2005“), so systémom poplatkov stanoveným smernicou o povolení.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcov smernica) (Ú. v. ES L 108, s. 33; Mím. vyd. 13/029, s. 337, ďalej len „rámcová smernica“) vo svojom článku 8, nazvanom „Ciele politiky a princípy regulácie“, stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby národné regulačné orgány pri vykonávaní regulačných úloh uvedených v tejto smernici a špecifických smerniciach, uskutočnili všetky zodpovedajúce opatrenia zamerané na dosiahnutie cieľov stanovených v odsekoch 2, 3 a 4. Takéto opatrenia musia byť primerané týmto cieľom.

Členské štáty zabezpečia, aby národné regulačné orgány pri vykonávaní regulačných úloh stanovených v tejto smernici a špecifických smerniciach, najmä úloh určených na zabezpečenie efektívnej súťaže, zohľadnili v najväčšej možnej miere požiadavku technologickej neutrality regulácie.

...

2. Národné regulačné orgány podporujú súťaž pri poskytovaní elektronických komunikačných sietí, elektronických komunikačných služieb a pridružených zariadení a služieb okrem iného tým, že:

...

- b) zabezpečia, aby nenastala deformácia alebo obmedzenie súťaže v sektore elektronických komunikácií;
- c) podpora efektívne investície do infraštruktúry a podpora inovácie; a
- d) podpora efektívne využívanie a správu zdrojov rádiových frekvencií a čísiel.

...“

4 Odôvodnenia 32 a 33 smernice o povolení uvádzajú:

„(32) Okrem správnych poplatkov, poplatky za používanie môžu byť ukladané za používanie rádiových frekvencií a čísiel ako nástroja na zabezpečenie optimálneho použitia takýchto zdrojov. Takéto poplatky by nemali prekážať rozvoju novátorských služieb a súťaže na trhu. Táto smernica je použiteľná bez toho, aby bol dotknutý účel, na ktorý sú použité poplatky na práva za používanie. Takéto poplatky môžu byť napríklad používané na financovanie činností národných regulačných orgánov, ktoré nemôžu byť pokryté správnymi poplatkami. Tam, kde v prípade súťažných alebo porovnávacích výberových postupov poplatky za práva na používanie rádiových frekvencií pozostávajú úplne alebo čiastočne z jednorázovej sumy, platobné úpravy by mali zabezpečiť, aby takéto poplatky v praxi nevedli k výberu na základe kritérií nesúvisiacich s cieľom zabezpečenia optimálneho použitia rádiových frekvencií. Komisia môže pravidelne zverejniť analýzy výkonnosti, pokiaľ ide o najlepšie postupy pre stanovenie rádiových frekvencií, stanovenie čísiel alebo poskytnutie práva prechodu.

(33) Môže byť potrebné, aby členské štáty zmenili a doplnili práva, podmienky, postupy, sadzby a poplatky vzťahujúce sa na všeobecné povolenie a práva na používanie tam, kde je to objektívne odôvodnené. Takéto zmeny a doplnenie by mali byť riadne oznámené všetkým zainteresovaným stranám dávajúc im vopred dostatočnú príležitosť, aby vyjadrili svoje stanoviská k takýmto návrhom na zmenu alebo doplnenie.“

5 Článok 3 smernice o povolení, nazvaný „Všeobecné schválenie elektronických komunikačných sieťových systémov a služieb“, vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia právo poskytnúť elektronické komunikačné sieťové systémy a služby, podliehajúce podmienkam [slobodné poskytovanie elektronických komunikačných sieťových systémov a služieb podliehajúcich podmienkam – *neoficiálny preklad*] vysvetleným v tejto smernici. Na dosiahnutie tohto účelu, členské štáty nebudú brániť podniku, aby poskytoval elektronické komunikačné sieťové systémy alebo služby, s výnimkou prípadov, kde je to potrebné z dôvodov vysvetlených v článku 46 ods. 1 zmluvy.

2. Poskytovanie elektronických komunikačných sieťových systémov alebo poskytovanie elektronických komunikačných služieb môže, bez toho, aby boli dotknuté špecifické záväzky, na ktoré sa odvoláva článok 6 ods. 2 alebo práva na používanie, na ktoré sa odvoláva článok 5, podliehať len všeobecnému povoleniu. ...“

6 Článok 12 smernice o povolení, nazvaný „Správne poplatky“, stanovuje:

„1. Akékoľvek správne poplatky, ukladané podnikom poskytujúcim službu alebo sieťový systém podľa všeobecného povolenia, alebo ktorým bolo poskytnuté právo používania, budú:

- a) celkovo, pokrývať len administratívne náklady, ktoré sú vynaložené pri riadení, kontrole a vymáhaní plánu všeobecného povolenia a práv na používanie a osobitných povinností, ktoré sú spomenuté v článku 6 ods. 2, ktoré môžu zahŕňať náklady na medzinárodnú spoluprácu, harmonizáciu a normovanie, analýzu trhu, sledovanie zhody a inú kontrolu trhu, ako aj reguláciu práce, vyžadujúcu prípravu a uplatnenie sekundárnych právnych predpisov a správnych rozhodnutí, ako napríklad rozhodnutia o prístupe a prepojení; a
- b) ukladané jednotlivým podnikom objektívnym, transparentným a primeraným spôsobom, ktorý minimalizuje dodatočné náklady na správu a súvisiace poplatky.

2. V prípadoch, kde národné regulačné orgány ukladajú správne poplatky, zverejnia ročný prehľad svojich nákladov na správu a celkovej sumy vybraných poplatkov. Pri existencii rozdielu medzi celkovou sumou poplatkov a nákladov na správu sa urobí primeraná úprava.“

7 Článok 13 tej istej smernice, nazvaný „Poplatky za práva na používanie a práva na inštalovanie zariadení“, stanovuje:

„Členské štáty môžu povoliť príslušnému orgánu, aby uložil poplatky za práva na používanie rádiových frekvencií alebo čísiel alebo práva na inštalovanie zariadení nachádzajúcich sa na, cez alebo pod verejným alebo súkromným majetkom, ktoré odrážajú potrebu zaručiť optimálne použitie týchto zdrojov. Členské štáty zabezpečia, aby takéto poplatky boli objektívne odôvodnené, transparentné, nediskriminačné a primerané vo vzťahu k ich zamýšľanému účelu a berúce do úvahy ciele uvedené v článku 8 [rámcovej smernice].“

8 Článok 14 smernice o povolení, nazvaný „Zmena a doplnenie práv a povinností“, uvádza:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby práva, podmienky a postupy týkajúce sa všeobecného povolenia a práv na používanie alebo práv na inštalovanie zariadení mohli byť zmenené a doplnené v objektívne odôvodnených prípadoch a primeraným spôsobom. Oznámenie o úmysle urobiť takéto zmeny a doplnenia je dané na vedomie primeraným spôsobom a zainteresovaným stranám, vrátane používateľov a spotrebiteľov a v dostatočnom časovom období, ktoré nebude kratšie ako štyri týždne, s výnimkou výnimočných okolností.

2. Členské štáty neobmedzia ani neodoberú práva na inštalovanie zariadení pred uplynutím obdobia, na ktoré boli poskytnuté[,] s výnimkou prípadov, kde to je odôvodnené a kde je to uplatniteľné v súlade s príslušnými vnútroštátnymi právnymi predpismi týkajúcimi sa náhrady za odobratie práv.“

9 Časť B prílohy smernice o povolení stanovuje:

„Podmienky, ktoré môžu byť spojené s právami na používanie rádiových frekvencií

...

6. Poplatky za používanie v súlade s článkom 13 tejto smernice

...“

- 10 Článok 14 smernice o povolení, zmenený a doplnený smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/140/ES z 25. novembra 2009 (Ú. v. EÚ L 337, s. 37), stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby sa práva, podmienky a postupy týkajúce sa všeobecných povolení a práv na používanie alebo práv na inštalovanie zariadení mohli meniť iba v objektívne odôvodnených prípadoch a primeraným spôsobom, prihliadajúc podľa vhodnosti na osobitné podmienky vzťahujúce sa na prevoditeľné práva na používanie rádiových frekvencií. Okrem prípadov, keď sú navrhované zmeny malé a boli dohodnuté s držiteľom práv alebo všeobecného povolenia, sa zámer urobiť takéto zmeny primeraným spôsobom oznámi a zainteresovaným stranám vrátane užívateľov a spotrebiteľov sa poskytne dostatočná lehota na vyjadrenie stanovísk k navrhovaným zmenám, ktorá nesmie byť okrem mimoriadnych okolností kratšia ako štyri týždne.

2. Členské štáty nesmú obmedziť práva na inštalovanie zariadení alebo práva na používanie rádiových frekvencií ani odňať takéto práva pred uplynutím lehoty, na ktorú boli udelené, s výnimkou prípadov, keď je to odôvodnené a uplatniteľné v súlade s prílohou a príslušnými vnútroštátnymi predpismi týkajúcimi sa náhrady za odňatie práv.“

- 11 Článok 5 ods. 1 smernice 2009/140 stanovuje:

„Členské štáty prijímú a do 25. mája 2011 uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto opatrení.

Tieto opatrenia uplatňujú od 26. mája 2011.

....“

Belgické právo

- 12 Článok 30 zákona z 13. júna 2005 stanovoval:

„1 Práva na používanie stanovené v článkoch 11 [práva na používanie čísla] a 18 [práva na používanie rádiových frekvencií] môžu podliehať poplatkom, aby sa zabezpečilo optimálne použitie týchto prostriedkov. Poplatky vyberá [Institut belge des services postaux et des télécommunications, Belgický úrad pre poštové služby a telekomunikácie, ďalej len ‚IBPT‘].

2. Kráľ určí na základe stanoviska [IBPT] sumu a podmienky týkajúce sa poplatkov uvedených v odseku 1.“

- 13 Článok 2 zákona z 15. marca 2010 stanovuje:

„Článok 30 zákona z 13. júna 2005... sa mení a dopĺňa takto:1° Medzi odseky 1 a 2 sa vkladajú tieto odseky 1/1, 1/2, 1/3 a 1/4, ktoré znejú:

„1/1. Na účely stanovené v odseku 1 operátori, ktorí majú povolenie nakladať s právami na používanie rádiových frekvencií na účely prevádzkovania siete a poskytovania mobilných elektronických komunikačných služieb verejnosti, majú predovšetkým povinnosť uhradiť na začiatku obdobia platnosti práv na používanie jednorazový poplatok.

Jednorazový poplatok sa určí pri pridelení frekvencií.

Výška jednorazového poplatku je:

- 1° 51 644 eur na MHz a na mesiac pri frekvenčných pásmach 880 – 915 MHz a 925 – 960 MHz. Získanie práva na používanie pri frekvenčných pásmach 880 – 915 MHz a 925 – 960 MHz zahŕňa aj získanie práv na používanie pri frekvenčných pásmach 1 710 – 1 785 a 1 805 – 1 880 MHz: rozsah frekvenčného spektra prideleného v pásmach 1 710 – 1 785 a 1 805 – 1 880 MHz sa rovná dvojnásobku rozsahu frekvenčného spektra prideleného v pásmach 880 – 915 MHz a 925 – 960 MHz, zaokrúhleného smerom hore na násobok 5 MHz. Odchylné od vyššie uvedeného jednorazový poplatok za rozsah frekvenčného spektra prideleného k 1. januáru 2010 v pásmach 880 – 915 MHz a 925 – 960 MHz platí až do 26. novembra 2015, a to aj pre maximálny rozsah frekvenčného spektra, ktorý mohol byť pridelený 1. januára 2010 v pásmach 1 710 – 1 785 a 1 805 – 1 880 MHz;
- 2° 20 833 eur na MHz a na mesiac pri frekvenčných pásmach 1 920 – 1 980 MHz a 2 110 – 2 170 MHz, okrem prípadu, keď celkový rozsah frekvenčného spektra vlastneného operátorom v týchto frekvenčných pásmach neprekračuje 2 x 5 MHz. V tomto poslednom uvedenom prípade jednorazový poplatok dosahuje 32 000 eur na MHz na mesiac;
- 3° 2 778 eur na MHz a na mesiac pri frekvenčných pásmach 2 500 – 2 690 MHz.

Pri pridelení frekvencií predajom na dražbe je minimálna suma jednorazového poplatku v zmysle tohto odseku 1/1 vyvolávacou cenou pre záujemcov.

1/2. Operátori musia zaplatiť jednorazový poplatok za každé obdobie predĺženia platnosti povolenia.

Výška jednorazového poplatku zodpovedá jednorazovému poplatku podľa článku 1/1 prvého pododseku.

Pri výpočte sumy jednorazového poplatku sa zohľadní tá časť práv na používanie, ktorú si chce operátor ponechať pri predĺžení platnosti.

Pokiaľ operátor chce previesť frekvenčné spektrum, toto spektrum musí tvoriť súvislý celok.

1/3. Platba jednorazového poplatku sa uskutoční do pätnástich dní od začiatku obdobia platnosti uvedeného v odseku 1/1 prvom pododseku, prípadne do pätnástich dní od začiatku obdobia predĺženia platnosti uvedeného v odseku 1/2 prvom pododseku.

Odchylné od predchádzajúceho pododseku operátor môže uskutočniť platbu takto:

- a) operátor zaplatí pomerne k počtu mesiacov zostávajúcich až do nasledujúceho kalendárneho roka, a to do pätnástich dní od začiatku obdobia platnosti uvedeného v odseku 1/1 prvom pododseku, prípadne do pätnástich dní od začiatku obdobia predĺženia platnosti uvedeného v odseku 1/2 prvom pododseku;
- b) okrem toho operátor zaplatí najneskôr 15. decembra celý jednorazový poplatok za nasledujúci rok. Ak platnosť povolenia uplynie v priebehu nasledujúceho roka, operátor zaplatí pomernú sumu k počtu mesiacov zostávajúcich až do uplynutia platnosti práv na používanie;
- c) zákonná úroková sadzba, vypočítaná v súlade s článkom 2 ods. 1 zákona z 5. mája 1865 o úrokovej pôžičke, sa uplatní od šestnásteho dňa po začiatku obdobia platnosti uvedeného v odseku 1/1 prvom pododseku, prípadne od šestnásteho dňa po začiatku obdobia predĺženia platnosti uvedeného v odseku 1/2 prvého pododseku;

d) spolu s platnou jednorazového poplatku operátor zaplatí úroky z dlhovanej sumy.

Operátor informuje [IBPT] o svojej voľbe do dvoch pracovných dní od začiatku obdobia platnosti uvedeného v odseku 1/1 prvom pododseku, prípadne od začiatku obdobia predĺženia platnosti uvedeného v odseku 1/2 prvom pododseku.

Jednorazový poplatok sa v nijakom prípade nevracia v plnej sume ani čiastočne.

1/4. Ak operátor v plnej sume ani čiastočne neuhradí jednorazový poplatok pre príslušné frekvenčné pásma stanovené v odseku 1/1 bodoch 1°, 2° alebo 3°, odnímu sa mu všetky práva na používanie príslušných frekvenčných pásiem.^{2°}. Odsek 2 je doplnený slovami ‚s výnimkou toho čo je stanovené v odsekoch 1/1, 1/2, a 1/3‘.“

14 Článok 3 zákona z 15. marca 2010 stanovuje:

„Prechodne platí, že ak do nadobudnutia účinnosti tohto zákona už uplynula lehota na vzdanie sa automatického predĺženia platnosti povolenia, operátor sa napriek tomu môže vzdať predĺženia platnosti práv na používanie do prvého dňa nového, predĺženého obdobia platnosti práv na používanie, pričom nemusí zaplatiť jednorazový poplatok vzťahujúci sa na toto nové obdobie.“

15 Článok 4 zákona z 15. marca 2010 stanovuje:

„Tento zákon nadobúda účinnosť dňom svojho uverejnenia v *Moniteur belge* [*Moniteur belge* z 25. marca 2010, s. 18 849].“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

16 Belgacom, Mobistar a KPN Group Belgium sú prevádzkovateľmi mobilných telefónnych sietí, ktorí sa stali držiteľmi povolení spojených s právami na používanie rádiových frekvencií 900 MHz, 1 800 MHz a 2 000 až 2 600 MHz v Belgicku.

17 Zákon z 12. decembra 1994 (*Moniteur belge* z 22. decembra 1994, s. 31 624) liberalizoval odvetvie mobilných telefónov v Belgicku tým, že Rade ministrov umožnil, aby iným operátorom, než je bývalý verejný operátor, udelila individuálne povolenia na poskytovanie mobilných telefónnych služieb vo frekvenčnom pásme 900 MHz na obdobie pätnástich rokov odo dňa jeho vydania.

18 Dňa 27. novembra 1995 Rada ministrov udelila povolenie spoločnosti Mobistar, zatiaľ čo spoločnosť Belgacom Mobile získala 2. júla 1996 so spätnou účinnosťou k 8. aprílu 1995 povolenie prevádzkovať sieť pre kanály 900 MHz, ktoré už používala na základe zmluvy o správe s Belgickým kráľovstvom. Ako protihodnotu museli oba operátori zaplatiť, a to každý z nich, jednorazový koncesný poplatok vo výške približne 9 miliárd BEF (teda 223 104 172,30 eura), ako aj ročné poplatky za používanie rádiových frekvencií, ktoré uhradili IBPT.

19 V roku 1997 belgická vláda rozhodla sprístupniť na prevádzkovanie pásmo DCS 1 800 MHz, aby pripravila vstup tretieho, či dokonca štvrtého operátora na trh. Kráľovské nariadenie z 24. októbra 1997 o zriadení a prevádzke mobilných telefónnych sietí DCS-1800 určilo postup na získanie povolenia na zriadenie a prevádzkovanie mobilnej telefónnej siete DCS-1800 tak, že stanovilo, že takéto povolenie platí na obdobie pätnástich rokov od dátumu vydania povolenia na prevádzkovanie. Dňa 2. júla 1998 spoločnosť KPN Group Belgium (predtým KPN Orange SA, neskôr BASE SA) získala povolenie v pásme 1 800 MHz po zaplatení jednorazového koncesného poplatku vo výške 8,005 miliardy BEF (teda 198 438 766,50 eura) a za ročné poplatky za používanie frekvencií.

- 20 Vzhľadom na nevýhody, ktoré predstavovalo používanie frekvencií 1 800 MHz oproti frekvenciám 900 MHz, a to predovšetkým slabší dosah základňových staníc, ktorý vyžadoval inštaláciu väčšieho počtu antén na dosiahnutie toho istého pokrytia, sa IBPT v roku 2003 rozhodol prideliť spoločnosti KPN Group Belgium niektoré kanály 900 MHz a za to poskytnúť tiež niektoré kanály 1800 MHz spoločnostiam Belgacom a Mobistar. V dôsledku toho KPN Group Belgium využívala od roku 2003 dodatočné frekvencie 900 MHz ako protihodnotu za to, že spoločnostiam Belgacom a Mobistar sa poskytli frekvencie v pásme 1 800 MHz. Vyvážený počet kanálov, ktoré boli takto pridelené každému z troch operátorov, mal trvať do roku 2015.
- 21 Kráľovské nariadenie z 18. januára 2001 zaviedlo postup udeľovania povolení pre systémy tretej generácie UMTS, ktoré využívajú frekvenčné pásma v rozmedzí 1 885 – 2 025 MHz a 2 110 – 2 200 MHz. Belgacom, Mobistar a KPN Group Belgium predložili žiadosť o účasť a získali povolenie prevádzkovať tieto systémy za jednorazový koncesný poplatok vo výške 150 miliónov eur, ktorý každý z týchto operátorov zaplatil na obdobie dvadsiatich rokov s možným predĺžením platnosti na základe kráľovského nariadenia na obdobie piatich rokov.
- 22 V čase udelenia každého z uvedených povolení boli Belgacom, Mobistar a KPN Group Belgium povinné zaplatiť ako protihodnotu:
- jednorazový koncesný poplatok,
 - ročný poplatok za poskytnutie frekvencií a
 - ročný poplatok za správu povolení.
- 23 Rozhodnutím z 25. novembra 2008 IBPT odmietol konkludentne predĺžiť platnosť povolení na používanie rádiových frekvencií druhej generácie (2G), ktoré boli udelené trom operátorom, Belgacom, Mobistar a KPN Group Belgium, s cieľom uložiť nový poplatok a zaviesť čo najefektívnejšiu politiku pre toto spektrum.
- 24 Belgacom, Mobistar a KPN Group Belgium napadli uvedené rozhodnutie na Cour d'appel de Bruxelles (Odvolací súd v Bruseli), ktorý toto rozhodnutie zrušil rozsudkom z 20. júla 2009 týkajúcim sa spoločnosti Belgacom a rozsudkom z 22. septembra 2009 týkajúcim sa spoločnosti Mobistar. V nadväznosti na tieto dva rozsudky IBPT rozhodol o zrušení svojho rozhodnutia z 25. novembra 2008 vzťahujúceho sa na KPN Group Belgium s cieľom zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie s tromi operátormi.
- 25 V nadväznosti na tieto rozsudky, ktoré vydal Cour d'appel de Bruxelles, belgický zákonodarca 15. marca 2010 prijal zákon, ktorým sa mení a dopĺňa článok 30 zákona z 13. júna 2005. Ako vyplýva z článkov 2 a 3 zákona z 15. marca 2010 uvedených v bodoch 13 a 14 tohto rozsudku, tento zákon stanovuje:
- jednorazový poplatok, ktorý nahrádza pôvodný jednorazový koncesný poplatok mobilných telefónnych operátorov s cieľom zabezpečiť optimálne využívanie rádiových frekvencií a ktorý je splatný nielen v čase udelenia povolení v súvislosti s právami na používanie rádiových frekvencií, ale aj pri každom predĺžení platnosti existujúceho povolenia,
 - výšku jednorazového poplatku, ktorá sa líši v závislosti od dotknutej rádiovkej frekvencie a vypočíta sa na základe jednorazového koncesného poplatku, ktorý platia operátori, keď po prvýkrát získajú povolenie, a to buď po skončení porovnávacieho ponukového konania, alebo predajom na dražbe,
 - možnosť mobilných telefónnych operátorov vzdať sa svojich práv na používanie pred začiatkom ich doby platnosti bez toho, aby museli zaplatiť jednorazový poplatok za práva, ktorých sa vzdali, a

- povinnosť operátorov, ktorí sú držiteľmi povolenia, okrem jednorazového poplatku platíť každoročne dva poplatky, a to poplatok na pokrytie nákladov na poskytnutie frekvencií a poplatok na pokrytie správnych nákladov spojených s povolením.
- 26 Belgacom, Mobistar a KPN Group Belgium podali na Cour constitutionnelle žalobu smerujúcu k zrušeniu článkov 2 a 3 zákona z 15. marca 2010. Na podporu svojich návrhov predovšetkým tvrdili, že tieto ustanovenia sú v rozpore s článkami 3 a 12 až 14 smernice o povolení. Konkrétne spochybňujú skutočnosť, že jednorazový poplatok je splatný nielen v čase udelenia povolenia, ale aj pri predĺžení jeho platnosti a že tento poplatok je doplnkom poplatku za poskytnutie frekvencií, ktorý platia ročne. Belgacom, Mobistar a KPN Group Belgium tiež spochybňujú sumu a spôsob výpočtu jednorazového poplatku, keďže by sa mal vypočítavať v závislosti od trhovej hodnoty pre operátorov, a nie v závislosti od ekonomickej hodnoty frekvencií.
- 27 Vnútroštátny súd uvádza, že z prípravných dokumentov k zákonu z 15. marca 2010 vyplýva, že jednorazový poplatok predstavuje náhradu za používanie frekvencií a sleduje rovnaký cieľ ako ročné poplatky za poskytnutie frekvencií bez toho, aby nahrádzal platenie týchto poplatkov. Tvrdí, že z uvedených prípravných dokumentov okrem toho vyplýva, že zákonodarca zastával názor, že články 2 a 3 zákona z 15. marca 2010, ktorých platnosť je spochybnená v konaní pred vnútroštátnym súdom, sú v súlade so smernicou o povolení, keďže stanovujú rozdelenie poplatkov splatných za práva na používanie, a to na poplatky splatné jednorazovo a raz ročne. Jednorazový poplatok totiž pokrýva právo na používanie frekvencií a zodpovedá hodnote spektra ako obmedzeného zdroja, zatiaľ čo ročný poplatok pokrýva náklady na používanie frekvencií, čiže na kontrolu, koordináciu, skúmanie a iné činnosti príslušného orgánu.
- 28 Za týchto podmienok Cour constitutionnelle rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Umožňujú články 3, 12 a 13 smernice [o povolení] vo svojom aktuálnom znení členským štátom uložiť operátorom, ktorí sú držiteľmi individuálnych práv na používanie mobilných telefónnych frekvencií na obdobie pätnástich rokov, v rámci povolení na zriadenie a prevádzkovanie mobilnej telefónnej siete na svojom území udelených počas platnosti predchádzajúcej právnej úpravy jednorazový poplatok týkajúci sa predĺženia platnosti ich individuálnych práv na používanie frekvencií, ktorého výška súvisiaca s počtom frekvencií a mesiacov, na ktoré sa vzťahujú práva na používanie, sa vypočíta na základe bývalého jednorazového koncesného poplatku, ktorý bol spojený s udelením uvedených povolení, s tým, že tento jednorazový poplatok je jednak doplnkom ročného poplatku za poskytnutie frekvencií s cieľom predovšetkým pokryť náklady na poskytnutie frekvencií a zároveň ich čiastočne valorizovať, pričom dôvodom existencie oboch poplatkov je úmysel podporovať optimálne využívanie frekvencií, a jednak doplnkom ročného poplatku na pokrytie správnych nákladov spojených s povolením?
 2. Umožňujú články 3, 12 a 13 tej istej smernice o povolení členským štátom uložiť operátorom, ktorí žiadajú o udelenie nových práv na používanie mobilných telefónnych frekvencií, povinnosť zaplatiť jednorazový poplatok, ktorého výška sa určuje dražbou pri prideľovaní frekvencií s cieľom valorizovať ich, s tým, že tento jednorazový poplatok je jednak doplnkom ročného poplatku za poskytnutie frekvencií s cieľom predovšetkým pokryť náklady na poskytnutie frekvencií a zároveň ich čiastočne valorizovať, pričom dôvodom existencie oboch poplatkov je úmysel podporovať optimálne využívanie frekvencií, a jednak doplnkom ročného poplatku za správu povolení na zriadenie a prevádzkovanie mobilnej telefónnej siete udelených počas platnosti predchádzajúcej právnej úpravy?
 3. Umožňuje článok 14 ods. 2 tej istej smernice o povolení členským štátom uložiť mobilným telefónnym operátorom na nové obdobie predĺženia platnosti ich individuálnych práv na používanie mobilných telefónnych frekvencií, pričom niektorí z nich predĺženie platnosti svojich práv na toto obdobie už získali, no ešte pred začiatkom tohto obdobia povinnosť zaplatiť

jednorazový poplatok týkajúci sa predĺženia platnosti práv na používanie frekvencií, ktoré by mali na začiatku tohto nového obdobia, s tým, že dôvodom existencie jednorazového poplatku je úmysel podporovať optimálne využívanie frekvencií prostredníctvom ich valorizácie a tento poplatok je jednak doplnkom ročného poplatku za poskytnutie frekvencií s cieľom predovšetkým pokryť náklady na poskytnutie frekvencií a zároveň ich čiastočne valorizovať, pričom dôvodom existencie oboch poplatkov je úmysel podporovať optimálne využívanie frekvencií, a jednak doplnkom ročného poplatku za správu povolení na zriadenie a prevádzkovanie mobilnej telefónnej siete udelených počas platnosti predchádzajúcej právnej úpravy?

4. Umožňuje článok 14 ods. 1 tej istej smernice o povolení členskému štátu doplniť ako podmienku na získanie a predĺženie platnosti práv na používanie frekvencií jednorazový poplatok určený dražbou bez obmedzenia jeho výšky, ktorý je jednak doplnkom ročného poplatku za poskytnutie frekvencií s cieľom predovšetkým pokryť náklady na poskytnutie frekvencií a zároveň ich čiastočne valorizovať, pričom dôvodom existencie oboch poplatkov je úmysel podporovať optimálne využívanie frekvencií, a jednak doplnkom ročného poplatku za správu povolení na zriadenie a prevádzkovanie mobilnej telefónnej siete udelených počas platnosti predchádzajúcej právnej úpravy?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvých dvoch otázkach

O prípustnosti

- 29 Cyperská vláda spochybňuje prípustnosť druhej prejudiciálnej otázky, pričom tvrdí, že odpoveď na túto otázku nie je objektívne nevyhnutná na vyriešenie sporu vo veci samej. Druhá otázka sa totiž týka udelenia nových práv na používanie rádiových frekvencií, zatiaľ čo z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že spor sa týka predĺženia platnosti práv na používanie rádiových frekvencií.
- 30 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že na základe ustálenej judikatúry Súdneho dvora pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na vlastnú zodpovednosť a ktorých správnosť Súdnemu dvoru neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Zamietnutie návrhu vnútroštátneho súdu Súdnym dvorom je možné len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá žiadnu súvislosť s realitou ani s predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočné zodpovedanie otázok, ktoré sa mu položili (pozri najmä rozsudok z 12. júla 2012, VALE Építési, C-378/10, bod 18 a citovanú judikatúru).
- 31 V prejednávanej veci sa druhá prejudiciálna otázka týka výkladu smernice o povolení, pokiaľ ide o možnosť členských štátov uložiť mobilným telefónnym operátorom, ktorí žiadajú o udelenie nových práv na používanie rádiových frekvencií, povinnosť zaplatiť jednorazový poplatok. Zo spisu však vyplýva, že články 2 a 3 zákona z 15. marca 2010, ktoré sú predmetom žaloby o neplatnosť vo veci samej, stanovujú jednorazový poplatok nielen za predĺženie platnosti práv na používanie rádiových frekvencií, ale aj za nové nadobudnutie týchto práv.
- 32 Za týchto podmienok sa požadovaný výklad nemá považovať za nezodpovedajúci realite ani predmetu sporu vo veci samej. Druhá prejudiciálna otázka preto treba považovať za prípustnú.

O veci samej

- 33 Svojimi prvými dvoma otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či články 3, 12 a 13 smernice o povolení sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát uložil mobilným telefónnym operátorom, ktorí sú držiteľmi práv na používanie rádiových frekvencií, jednorazový poplatok, ktorý sa musí zaplatiť za nové nadobudnutie práv na používanie rádiových frekvencií, ako aj za predĺženie platnosti týchto práv a ktorý je nielen doplnkom ročného poplatku za poskytnutie frekvencií s cieľom predovšetkým pokryť náklady na poskytnutie frekvencií a zároveň ich čiastočne valorizovať, pričom dôvodom existencie oboch týchto poplatkov je úmysel podporovať optimálne využívanie obmedzeného zdroja, ktorým sú tieto rádiové frekvencie, ale aj doplnkom poplatku na pokrytie správnych nákladov spojených s povolením.
- 34 Vnútroštátny súd sa tiež pýta, či sú v súlade s týmito ustanoveniami smernice o povolení spôsoby stanovenia výšky jednorazového poplatku za práva na používanie rádiových frekvencií, ktorá sa stanoví buď odkazom na bývalý jednorazový koncesný poplatok vypočítaný na základe počtu frekvencií a mesiacov, ktorých sa práva na používanie týkajú, alebo prostredníctvom dražby pri pridelení frekvencií.
- 35 Na úvod treba konštatovať, že články 3 a 12 tejto smernice, ktoré sa týkajú povinnosti členských štátov zabezpečiť slobodné poskytovanie elektronických komunikačných sietí a služieb a spôsobov ukladania „správnych poplatkov“, sa nemajú uplatňovať na taký poplatok, o aký ide vo veci samej, na ktorý sa nevzťahuje ani jeden z týchto dvoch prípadov.
- 36 Ako vyplýva z prvých dvoch otázok, vnútroštátny súd teda žiada Súdny dvor o výklad smernice o povolení, pokiaľ ide jednak o možnosť členského štátu uložiť mobilným telefónnym operátorom jednorazový poplatok a jednak o spôsoby stanovenia sumy jednorazového poplatku, a to z dôvodu priznania, ako aj z dôvodu predĺženia platnosti práv na používanie rádiových frekvencií.
- 37 Pokiaľ ide o uloženie jednorazového poplatku, treba na úvod konštatovať, že smernica o povolení sa týka len postupu priznávania práv na používanie rádiových frekvencií a neobsahuje nijaké osobitné ustanovenie stanovujúce podmienky postupu predĺženia platnosti práv na používanie už pridelených rádiových frekvencií.
- 38 Ako pritom uviedol generálny advokát v bode 40 svojich návrhov, pokiaľ členský štát udelí individuálne práva na používanie na obmedzené obdobie, predĺženie platnosti takéhoto povolenia sa musí považovať za priznanie nových práv na ďalšie obdobie.
- 39 Preto treba konštatovať, že v súlade so smernicou o povolení musí postup priznávania práv na používanie rádiových frekvencií a postup predĺženia platnosti uvedených práv podliehať tomu istému režimu. Článok 13 smernice o povolení sa preto musí na oba postupy uplatniť rovnakým spôsobom.
- 40 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že v rámci smernice o povolení členské štáty nemôžu vyberať iné poplatky alebo úhrady za poskytovanie sietí a elektronických komunikačných služieb než tie, ktoré sú upravené v tejto smernici (pozri analogicky rozsudky z 18. júla 2006, *Nuova società di telecomunicazioni*, C-339/04, Zb. s. I-6917, bod 35; z 10. marca 2011, *Telefónica Móviles España*, C-85/10, Zb. s. I-1575, bod 21, ako aj z 12. júla 2012, *Vodafone España a France Telecom España*, C-55/11, C-57/11 a C-58/11, bod 28).
- 41 Ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, vnútroštátny súd chce vo veci samej v podstate zistiť, či sa má článok 13 smernice o povolení vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát uložil operátorom jednorazový poplatok za „práva na používanie rádiových frekvencií“, o aké ide vo veci samej, pričom sa im už ukladá jednak ročný poplatok za poskytnutie frekvencií a jednak poplatok na pokrytie správnych nákladov spojených s povolením.

- 42 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 13 smernice o povolení členské štáty môžu za práva na používanie rádiových frekvencií stanoviť okrem poplatkov na pokrytie správnych nákladov poplatok, ktorého cieľom je zabezpečiť optimálne využívanie tohto zdroja (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. októbra 2005, *ISIS Multimedia Net a Firma O2*, C-327/03 a C-328/03, Zb. s. I-8877, bod 23, ako aj *Telefónica Móviles España*, už citovaný, bod 24).
- 43 Článok 13 smernice o povolení pritom nestanovuje výslovne ani formu, ktorú musí mať takýto poplatok za používanie rádiových frekvencií, ani početnosť jeho ukladania.
- 44 Z odôvodnenia 32 smernice o povolení naopak vyplýva, že poplatky za používanie rádiových frekvencií môžu pozostávať z jednorazovej sumy alebo z pravidelnej sumy.
- 45 Z judikatúry Súdneho dvora okrem toho vyplýva, že smernica o povolení neráta s účelom, na ktorý sú takéto poplatky vyberané (pozri v tomto zmysle rozsudok *Telefónica Móviles España*, už citovaný, bod 33).
- 46 Článok 13 tejto smernice pritom členským štátom ukladá povinnosť zabezpečiť, aby poplatky za používanie rádiových frekvencií boli objektívne odôvodnené, transparentné, nediskriminačné a primerané vo vzťahu k ich zamýšľanému účelu a berúce do úvahy cieľ uvedené v článku 8 rámcovej smernice, medzi ktoré patrí aj podpora hospodárskej súťaže a efektívne využívanie rádiových frekvencií.
- 47 Z uvedeného článku 13 a z odôvodnenia 32 smernice o povolení rovnako vyplýva, že poplatok uložený operátorom telekomunikačných služieb za používanie zdrojov musí sledovať cieľ, ktorým je zabezpečiť optimálne využívanie takýchto zdrojov a neprekážať rozvoju novátorských služieb a hospodárskej súťaže na trhu.
- 48 Články 12 a 13 smernice o povolení teda nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je tá, o ktorú ide vo veci samej, ktorá stanovuje uloženie poplatku, ktorého cieľom je podporovať optimálne využívanie frekvencií, aj keď tento poplatok je doplnkom iného ročného poplatku, ktorý je tiež sčasti určený na ten istý účel, za predpokladu, že všetky tieto poplatky spĺňajú podmienky uvedené v bodoch 46 a 47 tohto rozsudku, pričom overenie tejto skutočnosti prináleží vnútroštátnemu súdu.
- 49 Pokiaľ ide o spôsoby stanovenia výšky jednorazového poplatku za práva na používanie rádiových frekvencií, o aký ide vo veci samej, treba uviesť, že smernica o povolení stanovuje požiadavky, ktoré musia členské štáty dodržiavať pri určovaní výšky úhrady za využívanie rádiových frekvencií, bez toho, aby výslovne stanovil konkrétny spôsob určenia výšky takeého poplatku (rozsudok *Telefónica Móviles España*, už citovaný, bod 25).
- 50 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že oprávnenie na používanie verejného majetku, ktorý je obmedzeným zdrojom, umožňuje jeho držiteľovi dosiahnuť významný hospodársky prospech a poskytuje mu v porovnaní s ostatnými prevádzkovateľmi, ktorí by takisto chceli používať a využívať tento zdroj, výhody, čo je dôvodom na uloženie poplatku, ktorý odzrkadľuje hodnotu využívania predmetného obmedzeného zdroja (rozsudok *Telefónica Móviles España*, už citovaný, bod 27).
- 51 Za týchto podmienok zabezpečenie toho, aby prevádzkovatelia optimálne využívali obmedzené zdroje, ku ktorým majú prístup, vyžaduje, aby výška tohto poplatku bola stanovená na zodpovedajúcu úroveň, ktorá odzrkadľuje najmä hodnotu využívania týchto zdrojov, pričom musí byť zohľadnená hospodárska a technologická situácia na dotknutom trhu (rozsudok *Telefónica Móviles España*, už citovaný, bod 28).
- 52 Z toho vyplýva, ako uviedol generálny advokát v bodoch 54 a 55 svojich návrhov, že stanovenie poplatku za práva na používanie rádiových frekvencií odkazom buď na výšku bývalého jednorazového koncesného poplatku vypočítaného na základe počtu frekvencií a mesiacov, ktorých sa práva na používanie frekvencií týkajú, alebo na sumy vyplývajúce z dražieb môže predstavovať primeranú metódu na určenie hodnoty rádiových frekvencií.

- 53 S prihliadnutím na zásady, ktoré použilo Belgickým kráľovstvo pri stanovení výšky bývalého jednorazového poplatku, sa totiž zdá, že obe tieto metódy umožňujú získať sumy, ktoré súvisia s predpokladanou výnosnosťou dotknutých rádiových frekvencií. Smernica o povolení však nebráni tomu, aby sa pri stanovení výšky vyššie uvedených poplatkov takéto kritérium použilo.
- 54 Vzhľadom na všetky tieto úvahy treba na prvé dve otázky odpovedať tak, že články 12 a 13 smernice o povolení sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členský štát uložil mobilným telefónnym operátorom, ktorí sú držiteľmi práv na používanie rádiových frekvencií, jednorazový poplatok, ktorý sa musí zaplatiť za nové nadobudnutie práv na používanie rádiových frekvencií, ako aj za predĺženie platnosti týchto práv a ktorý je nielen doplnkom ročného poplatku za poskytnutie frekvencií s cieľom podporovať optimálne využívanie zdrojov, ale aj doplnkom poplatku na pokrytie správnych nákladov spojených s povolením, za predpokladu, že tieto poplatky majú skutočne za cieľ zabezpečiť optimálne využívanie zdroja, akým sú tieto rádiové frekvencie, a že sú objektívne odôvodnené, transparentné, nediskriminačné a primerané a berúce do úvahy ciele uvedené v článku 8 rámcovej smernice, pričom overenie tejto skutočnosti prináleží vnútroštátnemu súdu.
- 55 Za toho istého predpokladu môže stanovenie výšky jednorazového poplatku za práva na používanie rádiových frekvencií odkazom buď na výšku bývalého jednorazového koncesného poplatku vypočítaného na základe počtu frekvencií a mesiacov, ktorých sa práva na používanie frekvencií týkajú, alebo na sumy vyplývajúce z dražieb predstavovať primeranú metódu na určenie hodnoty rádiových frekvencií.

O štvrtej otázke

- 56 Svojou štvrtou otázkou, na ktorú treba odpovedať pred treťou otázkou, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 14 ods. 1 smernice o povolení má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát uložil mobilnému telefónnemu operátorovi poplatok, o aký ide vo veci samej.
- 57 Treba uviesť, že článok 14 ods. 1 smernice o povolení stanovuje, že členský štát je oprávnený zmeniť a doplniť práva, podmienky a postupy týkajúce sa práv na používanie rádiových frekvencií v objektívne odôvodnených prípadoch a primeraným spôsobom. Navyše tento článok stanovuje, že oznámenie o úmysle urobiť takéto zmeny a doplnenia je dané na vedomie primeraným spôsobom a že zainteresovaným stranám sa na vyjadrenie ich názoru môže poskytnúť dostatočná lehota, ktorá nebude kratšia ako štyri týždne.
- 58 Z časti B bodu 6 prílohy smernice o povolení okrem toho vyplýva, že uloženie poplatkov za práva na používanie rádiových frekvencií v súlade s článkom 13 tejto smernice je jednou z podmienok, ktoré môžu byť spojené s právami na používanie rádiových frekvencií.
- 59 Z toho vyplýva, že uloženie jednorazového poplatku, o aký ide vo veci samej, predstavuje zmenu a doplnenie podmienok uplatniteľných na operátorov, ktorí sú držiteľmi práv na používanie rádiových frekvencií. Členský štát je preto povinný zabezpečiť, aby boli dodržané podmienky, ktoré sú stanovené v súvislosti so zmenou režimu poplatkov uložených mobilným telefónnym operátorom za práva na používanie rádiových frekvencií.
- 60 V dôsledku toho treba uviesť, že členský štát, ktorý si želá zmeniť poplatky uplatniteľné na predtým poskytnuté práva na používanie rádiových frekvencií, musí dbať na to, aby táto zmena bola v súlade s podmienkami stanovenými v článku 14 ods. 1 smernice o povolení, čiže aby bola objektívne odôvodnená, vykonaná primeraným spôsobom, ako aj vopred oznámená všetkým zainteresovaným stranám, aby mohli vyjadriť svoje názory. Vnútroštátnemu súdu prislúcha overiť, či s ohľadom na okolnosti, o ktoré ide vo veci samej, boli podmienky stanovené v článku 14 ods. 1 smernice o povolení dodržané.

- 61 V tomto kontexte treba zdôrazniť, že zavedenie poplatku v súlade s podmienkami stanovenými v článku 13 smernice o povolení, ktoré sú uvedené v bodoch 46 a 47 tohto rozsudku, sa musí považovať za objektívne odôvodnené a vykonané primeraným spôsobom.
- 62 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 14 ods. 1 smernice o povolení sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát uložil mobilnému telefónnemu operátorovi poplatok, o aký ide vo veci samej, za predpokladu, že táto zmena je objektívne odôvodnená, vykonaná primeraným spôsobom a že bola vopred oznámená všetkým zainteresovaným stranám, aby mohli vyjadriť svoje názory, pričom overenie tejto skutočnosti s ohľadom na okolnosti, o ktoré ide vo veci samej, prináleží vnútroštátnemu súdu.

O tretej otázke

- 63 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 14 ods. 2 smernice o povolení sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát uložil mobilnému telefónnemu operátorovi poplatok, o aký ide vo veci samej.
- 64 Treba uviesť, že podľa článku 14 ods. 2 smernice o povolení členský štát nie je oprávnený obmedziť ani odobrať práva na používanie rádiových frekvencií s výnimkou prípadov, kde je to odôvodnené a kde je to uplatniteľné v súlade s prílohou smernice o povolení a s príslušnými vnútroštátnymi právnymi predpismi týkajúcimi sa náhrady za odobratie práv.
- 65 V tejto súvislosti treba konštatovať, že pojmy obmedzenie a odobratie práv na používanie rádiových frekvencií sa v odseku 2 článku 14 smernice o povolení na rozdiel od odseku 1 toho istého článku vzťahujú iba na prípady, keď obsah a rozsah týchto práv možno zmeniť a doplniť.
- 66 Aj keď sa pripustí, že vzhľadom na lehotu na prebratie smernice o povolení sa táto smernica uplatňovala na skutkový stav vo veci samej, skutočnosť, že sa mobilným telefónnym operátorom ukladajú poplatky, o aké ide vo veci samej, nemôže v nijakom prípade ovplyvniť obsah a rozsah práv na používanie rádiových frekvencií priznaných dotknutým operátorom. Preto treba konštatovať, že zmena a doplnenie režimu poplatkov nepredstavuje obmedzenie ani odobratie práv na používanie rádiových frekvencií v zmysle článku 14 ods. 2 smernice o povolení.
- 67 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 14 ods. 2 smernice o povolení sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát uložil mobilnému telefónnemu operátorovi poplatok, o aký ide vo veci samej.

O trovách

- 68 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

- Články 12 a 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (smernica o povolení) sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členský štát uložil mobilným telefónnym operátorom, ktorí sú držiteľmi práv na používanie rádiových frekvencií, jednorazový poplatok, ktorý sa musí zaplatiť za nové nadobudnutie práv na používanie rádiových**

frekvencií, ako aj za predĺženie platnosti týchto práv a ktorý je nielen doplnkom ročného poplatku za poskytnutie frekvencií s cieľom podporovať optimálne využívanie zdrojov, ale aj doplnkom poplatku na pokrytie správnych nákladov spojených s povolením, za predpokladu, že tieto poplatky majú skutočne za cieľ zabezpečiť optimálne využívanie zdroja, akým sú tieto rádiové frekvencie, a že sú objektívne odôvodnené, transparentné, nediskriminačné a primerané a berúce do úvahy ciele uvedené v článku 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica), pričom overenie tejto skutočnosti prináleží vnútroštátnemu súdu.

Za toho istého predpokladu môže stanovenie výšky jednorazového poplatku za práva na používanie rádiových frekvencií odkazom buď na výšku bývalého jednorazového koncesného poplatku vypočítaného na základe počtu frekvencií a mesiacov, ktorých sa práva na používanie frekvencií týkajú, alebo na sumy vyplývajúce z dražieb predstavovať primeranú metódu na určenie hodnoty rádiových frekvencií.

2. Článok 14 ods. 1 smernice 2002/20 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát uložil mobilnému telefónnemu operátorovi poplatok, o aký ide vo veci samej, za predpokladu, že táto zmena je objektívne odôvodnená, vykonaná primeraným spôsobom a že bola vopred oznámená všetkým zainteresovaným stranám, aby mohli vyjadriť svoje názory, pričom overenie tejto skutočnosti s ohľadom na okolnosti, o ktoré ide vo veci samej, prináleží vnútroštátnemu súdu.
3. Článok 14 ods. 2 smernice 2002/20 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát uložil mobilnému telefónnemu operátorovi poplatok, o aký ide vo veci samej.

Podpisy